

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOMUNIKACYJNYCH

Warszawa, 25 lipca 1960 r.

Nr 12

Poz. 70-77

TREŚĆ:

Część A

Komunikacja Kolejowa

Zarządzenia Ministra Komunikacji:

Poz. 70 — z 9 czerwca 1960 r. w sprawie zmiany Taryfy na przewóz osób, przesyłek bagażowych i ekspresowych do Umowy o międzynarodowej komunikacji osobowej (SMPS), obowiązującej od 1 czerwca 1960 r.

Poz. 71 — z 3 czerwca 1960 r. zmieniające Przepisy w sprawie operatywnego planowania naładunku towarów na kolejach normalnotorowych.

Poz. 72 i 73 — Obwieszczenia Ministerstwa Komunikacji (Departament Finansowo-Księgowy) z 11 czerwca 1960 r. i 1 lipca 1960 r. w sprawie stosowania kursów przeliczenia walut zagranicznych.

Sprostowanie

Część C

Komunikacja wodna

Zarządzenia Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej:

Poz. 74 — Nr 82 z 30 czerwca 1960 r. w sprawie wprowadzenia w życie „Taryfy za usługi w polskich morskich portach handlowych dla płatników krajowych”.

Poz. 75 — Nr 83 z 30 czerwca 1960 r. w sprawie wprowadzenia w życie Cennika Nr 301-Z/60 Usług Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych.

Poz. 76 — Nr 84 z 30 czerwca 1960 r. w sprawie wprowadzenia w życie Taryfy towarowej żeglugi śródlądowej oraz taryfy usług w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych i klasyfikacji towarów.

Część D

Komunikacja lotnicza

Poz. 77 — Zarządzenie Ministra Komunikacji z 4 lipca 1960 r. w sprawie Taryfy opłat lotniskowych od statków powietrznych krajowych.

Część A

Komunikacja kolejowa

Poz. 70. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 9 czerwca 1960 r. w sprawie zmiany Taryfy na przewóz osób, przesyłek bagażowych i ekspresowych do Umowy o międzynarodowej komunikacji osobowej (SMPS), obowiązującej od 1 czerwca 1960 r.

W Taryfie na przewóz osób, przesyłek bagażowych i ekspresowych do Umowy o międzynarodowej komunikacji osobowej (SMPS), obowiązującej od 1 czerwca 1960 r., wprowadza się następujące zmiany;

- 1) Na str. 7 w § 9 ust. 2b) w wierszu pierwszym przed słowami „uczniom szkolnym” dodaje się „studentom i”.
- 2) Na str. 80 do punktu **Terespol Gr. P.** dodaje się w porządku alfabetycznym nową relację z następującymi danymi:

Swinoujście	831	a) Terespol-Poznań	516
		b) Poznań-Swinoujście	—

- 3) Na str. 87 w relacji Constanta $\frac{\text{Port}}{\text{Oras}}$ — Curtici Gr. i na str. 89 w relacji Curtici Gr. —

Constanta odległość w rubryce 2 „874” zmienia się na „887”.

- 4) Nr str. 92 w relacji Episcopia Bihorului Gr. — Mamaia odległość w rubryce 2 „898” zmienia się na „918”.
- 5) Na str. 201 w kolumnie 1 w spisie stacji kolei Ludowej Republiki Bułgarii przy nazwach stacji Burgas, Varna, Górna Orjachovica, Dragoman, Plovdiv, Ruse, Svilengrad i Sofia dodaje się oznaczenie „2)”.
- 6) Na str. 206-208 w spisie stacji kolei Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w kolumnie 1 przy następujących nazwach stacji oznaczenie „*)” zamienia się oznaczeniem „1”): Białystok, Bielsko Biała Gł., Bydgoszcz Gł. Jurata, Lubliniec, Międzyzdroje, Toruń Gł.
- 7) Na str. 207 w kolumnie 1 nazwę stacji „Gudowa Zdrój 1) 2)” prostuje się na „Kudowa Zdrój 1) 2)”.
- 8) Na str. 208 w spisie stacji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w kolumnie 1 dodaje się w porządku alfabetycznym nazwę stacji „Swinoujście *) 2)”.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1960 r.

Z up. MINISTRA KOMUNIKACJI

M Zajfryd

Dyrektor Centralnego Zarządu Przewozów

Pcz. 71. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 3 czerwca 1960 r. zmieniające Przepisy w sprawie operatywnego planowania naładunku towarów na kolejach normalnotorowych.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1957 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz.U. Nr 49, poz. 238) w Przepisach w sprawie operatywnego planowania naładunku towarów na kolejach normalnotorowych, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z 10 kwietnia 1958 r. (Dz.T.i.Z.K. Nr 8, poz. 58) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dotyczącym postanowień ogólnych dodaje się w ust. 8 nowy pkt 4 o następującym brzmieniu: „dla masy towarowej pochodzącej z importu — resort handlu zagranicznego”. Równocześnie w tym samym § skreśla się treść ust. 9.
- 2) w § 2 dotyczącym planowania kwartalnego:
 - a) treść zdania pierwszego zamieszczonego w ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Kwartalne operatywne plany naładunku sporządzają bezpośredni nadawcy, względnie inne komórki organizacyjne wyznaczone przez zainteresowany resort. W planach tych oprócz masy towarowej oraz potrzebnej do jej przewozu ilości wagonów, należy w pozycji „Uwagi” podać wielkość produkcji, obrotu towarowego względnie skupu, na podstawie której ustalono rozmiar naładunku danego rodzaju towaru”.
 - b) treść zdania trzeciego zamieszczonego w ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Jednostki zwierzchnie na podstawie planów bezpośrednich nadawców, opracowują zbiorczy projekt planu w 2 egzemplarzach, wykazując w nim w pozycji „Uwagi” wielkość produkcji, obrotu towarowego względnie skupu i obydwie przesyłają do właściwego ministerstwa w terminie ustalonym przez to ministerstwo”.
 - c) treść zdania pierwszego zamieszczonego w ust. 4 otrzymuje brzmienie: „Ministerstwa gospodarcze, stosownie do swojej struktury organizacyjnej, ustala terminarz sporządzania planów kwartalnych dla podległych sobie komórek z takim wyliczeniem, aby mogły przedstawiać resortowe projekty planów kwartalnych do Ministerstwa Komunikacji w 2 egzempl. i Komisji Planowania przy R.M. w 1 egzempl. w nieprzekraczalnym terminie do dnia 10-go miesiąca poprzedzającego każdy kwartał”.
 - d) treść zdania czwartego oraz następnych zamieszczonego w ust. 5 otrzymuje brzmienie: „Dla wstępnego ustalenia kwartalnych operatywnych planów naładunku CZ Przewozów Kol. M.K. zwołuje konferencje robocze, na których uzgadnia wstępnie globalną wielkość planu naładunku towarów oraz limity tonażowe i wagonowe dla poszczególnych resortów. Limity, o których mowa wyżej, będą wstępnie zatwierdzone przez wniesienie w razie potrzeby odpowiednich poprawek do projektów planów (wzór Nr 1) resortów, z których jeden zostanie przesłany w terminie do dnia 15-go miesiąca przed planowanym kwartałem do właściwej komórki organizacyjnej resortu.

Ustalone wstępnie kwartalne operatywne plany naładunku towarów, Ministerstwo Komunikacji przesyła do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w celu ostatecznego zatwierdzenia”.

- 3) w § 4 dotyczącym realizacji miesięcznych planów naładunku treść ust. 4 otrzymuje brzmienie: „W przypadku przekroczenia planu podstawowej działalności na skutek okoliczności, których nie można było przewidzieć w czasie opracowania planu, nadawca po wykorzystaniu limitu miesięcznego może zamówić dodatkowe wagony na właściwej stacji nadania. Zamówienia te jednak stacje przyjmują warunkowo i realizują w zależności od kształtowania się sytuacji wagonowej na sieci P.K.P.”.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 3.VI.1960 r.

MINISTER KOMUNIKACJI

w z. T. Bronowski

Poz. 72. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji (Departament Finansowo-Księgowy) z 11 czerwca 1960 r. w sprawie stosowania kursów przeliczenia walut zagranicznych.

W związku z art. 33 Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (SMGS), art. 43 Umowy o międzynarodowej komunikacji osobowej (SMPS), art. 56 Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami z dnia 25 października 1952 r. (CIM) i art. 56 Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami z dnia 25 października 1952 r. (CIV) ogłasza się następujące kursy przeliczenia walut zagranicznych:

Waluta kraju	Kursy podstawowe	Kursy specjalne
	z ł o t y c h	
Za 100 leków albańskich	8,02	—
„ 1 funt sterling	11,23	67,47
„ 100 szylingów austriackich	15,42	92,41
„ 100 franków belgijskich	8,02	48,27
„ 100 lewów bułgarskich	58,97	—
„ 100 juanów chińskich	200,50	—
„ 100 koron czeskosłowackich	55,70	—
„ 100 koron duńskich	58,05	347,87
„ 1000 marek finlandzkich	12,53	74,19
„ 100 nowych franków francuskich	81,20	490,92
„ 100 drachm greckich	13,36	80,20
„ 100 pesetów hiszpańskich	6,69	40,14
„ 100 florenów holenderskich	105,52	638,09
„ 1000 dinarów jugosłowiańskich	13,36	80,60
„ 1 dolar kanadyjski	4,07	24,42
„ 100 wonów koreańskich	333,80	—
„ 100 tugrików mongolskich	100,25	—
„ 100 franków luksemburskich	8,02	48,27
„ 100 marek niemieckich Niem. Rep. Dem.	180,45	—
„ 100 marek niemieckich Niem. Rep. Fed.	95,48	576,94
„ 100 koron norweskich	56,14	337,44
„ 100 escudów portugalskich	13,95	84,11
„ 100 lei rumuńskich	66,84	—
„ 1 dolar USA	4,01	24,06

Waluta kraju	Kursy podstawowe	Kursy specjalne
	z ł o t y c h	
„ 100 franków szwajcarskich	92,93	557,58
„ 100 koron szwedzkich	77,51	465,16
„ 100 funtów tureckich	44,55	267,30
„ 100 forintów węgierskich	34,16	—
„ 100 dongów wietnamskich	136,30	—
„ 1000 lirów włoskich	6,42	38,76
„ 100 rubli ZSRR	100,25	—

1 frank złoty = 1,42857 franka szwajcarskiego

Kursy specjalne stosuje się do przeliczeń opłat za przewóz osób i przesyłek bagażowych w komunikacji CIV.

Wyżej wymienione kursy stosuje się od 6 czerwca 1960 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą kursy przeliczenia walut zagranicznych ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 7, poz. 33 z 1960 r.

Dyrektor Departamentu Finansowo-Księgowego

w z. E. Berc

Poz. 73. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji (Departament Finansowo-Księgowy) z 1 lipca 1960 r. w sprawie stosowania kursów przeliczenia walut zagranicznych.

W związku z art. 33 Umowy o międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej (SMGS), art. 43 Umowy o międzynarodowej komunikacji osobowej (SMPS), art. 56 Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami z dnia 25 października 1952 r. (CIM) i art. 56 Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami z dnia 25 października 1952 r. (CIV) ogłasza się następujące kursy przeliczenia walut zagranicznych:

Waluta kraju	Kursy podstawowe	Kursy specjalne
	z ł o t y c h	
Za 100 leków albańskich	8,02	—
„ 1 funt sterling	11,23	67,52
„ 100 szylingów austriackich	15,42	92,63
„ 100 franków belgijskich	8,02	48,27
„ 100 lewów bułgarskich	58,97	—
„ 100 juanów chińskich	200,50	—
„ 100 koron czechosłowackich	55,70	—
„ 100 koron duńskich	58,05	348,67
„ 1000 marek finlandzkich	12,53	74,69
„ 100 nowych franków francuskich	81,20	490,72
„ 100 drachm greckich	13,36	80,20
„ 100 pesetów hiszpańskich	6,69	40,14
„ 100 florenów holenderskich	105,52	638,09
„ 1000 dinarów jugosłowiańskich	13,36	80,60
„ 1 dolar kanadyjski	4,08	24,48

Waluta kraju	Kursy podstawowe	Kursy specjalne
	z ł o t y c h	
„ 100 wonów koreańskich	333,80	—
„ 100 tugrików mongolskich	100,25	—
„ 100 franków luksemburskich	8,02	48,27
„ 100 marek niemieckich Niem. Rep. Dem.	180,45	—
„ 100 marek niemieckich Niem. Rep. Fed.	95,48	576,94
„ 100 koron norweskich	56,14	337,44
„ 100 escudów portugalskich	13,95	84,11
„ 100 lei rumuńskich	66,84	—
„ 1 dolar USA	4,01	24,06
„ 100 franków szwajcarskich	92,93	557,58
„ 100 koron szwedzkich	77,51	465,96
„ 100 funtów tureckich	44,55	267,30
„ 100 forintów węgierskich	34,16	—
„ 100 dongów wietnamskich	136,30	—
„ 1000 lirów włoskich	6,42	38,76
„ 100 rubli ZSRR	100,25	—

1 frank złoty = 1,42857 franka szwajcarskiego

Kursy specjalne stosuje się do przerachowań opłat za przewóz osób i przesyłek bagażowych w komunikacji CIV.

Wyżej wymienione kursy stosuje się od 1 lipca 1960 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą kursy przerachowania walut zagranicznych ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 12, poz. 72 z 1960 r.

Dyrektor Departamentu Finansowo-Księgowego
w z. E. Berc

S p r o s t o w a n i e

W Dz.T.i.Z.K. Nr 8, poz. 40 z 1960 r. zamiast mylnie wydrukowanej nazwy stacji „Hock ran Holland” powinno być „Hoek van Holland”.

C z ę ś ć C

Komunikacja wodna

Poz. 74. Zarządzenie Nr 82 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z 30 czerwca 1960 r. w sprawie wprowadzenia w życie „Taryfy za usługi w polskich morskich portach handlowych dla płatników krajowych”.

W związku z uchwałą Nr 497/59 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zmiany cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf przewozowych oraz zgodnie z decyzją Prezesa Państwowej Komisji Cen wyrażoną pismem z dnia 22.X.1959 r., Nr PKC CZ-89/59, zarządza się co następuje:

§ 1.

Wprowadza się w życie „Taryfę za usługi w polskich morskich portach handlowych dla płatników krajowych” stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia*).

§ 2.

Traci moc zarządzenie Nr 112 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 15 października 1958 roku, w sprawie wprowadzenia w życie „Taryfy za usługi w morskich portach handlowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla płatników krajowych” (Dz.T.i.Z.K. Nr 18, poz. 136) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1960 roku.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej
St. Darski

*) Taryfa ukazała się w osobnym wydaniu i jest do nabycia w:

- 1) Przedsiębiorstwie Wydawniczo-Handlowym Druków Akcydensowych Warszawa ul. Bema Nr 60 oraz Warszawa ul. Świerczewskiego 66.
- 2) Zarządzie Portu Gdańsk — Gdańsk, ul. Oliwska 35
- 3) Zarządzie Portu Gdynia — Gdynia, ul. Polska 21
- 4) Zarządzie Portu Szczecin — Szczecin, ul. Wały Chrobrego 2.

Poz. 75. Zarządzenie Nr 83 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z 30 czerwca 1960 r. w sprawie wprowadzenia w życie Cennika Nr 301-Z/60 Usług Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych.

W związku z uchwałą nr 497/59 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zmiany cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf przewozowych, oraz zgodnie z decyzją Prezesa Państwowej Komisji Cen wyrażoną pismem z dnia 22 października 1959 roku Nr PKC-CZ-90/59, zarządza się co następuje:

§ 1.

Wprowadza się w życie Cennik Nr 301-Z/60 „Usług Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych”, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia*).

§ 2.

Traci moc „Cennik za usługi Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych” stanowiący załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 15 Ministra Żeglugi z dnia 1 lutego 1957 roku (Dz.T.i.Z.K. Nr 9 poz. 53) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1960 r.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej
St. Darski

*) Cennik ukazał się w osobnym wydaniu i jest do nabycia w:

- 1) Przedsiębiorstwie Wydawniczo-Handlowym Druków Akcydensowych Warszawa ul. Bema 60, oraz Warszawa ul. Świerczewskiego 66.
- 2) Przedsiębiorstwie Robót Czerpalnych i Podwodnych Gdańsk Zawisze ul. Promowa 7/13.

Poz. 76. Zarządzenie Nr 84 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z 30 czerwca 1960 r. w sprawie wprowadzenia w życie Taryfy towarowej żeglugi śródlądowej oraz taryfy usług w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych i klasyfikacji towarów.

Na podstawie uchwały Nr 497/59 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 roku w sprawie zmiany cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf przewozowych jak również w związku z decyzją Państwowej Komisji Cen wyrażoną w piśmie z dnia 17 października 1959 r. Nr PKC CZ 84/59 wydaną na podstawie uchwały Nr 240 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1957 r., w sprawie wykonywania przez Państwową Komisję Cen niektórych zadań z zakresu cen, opłat i stawek taryfowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 356), zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się w życie oddzielnie wydaną Taryfę towarową żeglugi śródlądowej oraz taryfę usług w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych*).
2. Wprowadza się w życie oddzielnie wydaną klasyfikację towarów**).

§ 2.

Tracą moc:

1. Taryfa towarowa żeglugi śródlądowej,
2. Taryfa za usługi w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych oraz Przepisy wykonawcze do taryfy za usługi w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych, wprowadzone w życie zarządzeniem Nr 209 Ministra Żeglugi z dnia 9 listopada 1955 r., w sprawie wejścia w życie Taryfy towarowej żeglugi śródlądowej i Taryfy za usługi w śródlądowych portach handlowych (Dz.T.i.Z.K. Nr 25, poz. 171) w brzmieniu zarządzenia Nr 79 Ministra Żeglugi i Gosp. Wodnej z dnia 23 lipca 1958 r. w sprawie Taryfy towarowej żeglugi śródlądowej (Dz.T.i.Z.K. Nr 14, poz. 110) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, oraz zarządzeniem Nr 117 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z 24 października 1958 w sprawie wprowadzenia w życie Taryfy za usługi w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych oraz zatwierdzenia Przepisów wykonawczych do taryfy za usługi w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1960 roku.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej
St. Darski

*) Wydana oddzielnie Taryfa towarowa żeglugi śródlądowej oraz taryfa usług w śródlądowych portach handlowych dla płatników krajowych jest do nabycia w przedsiębiorstwie wydawniczo-handlowym druków akcydensowych Warszawa ul. Bema 60 oraz Warszawa ul. Świerczewskiego 66, jak również we wszystkich przedsiębiorstwach żeglugi śródlądowej.

***) Wydana oddzielnie klasyfikacja towarów jest do nabycia we wszystkich przedsiębiorstwach żeglugi śródlądowej.

C z ę ś ć D
Komunikacja lotnicza

Poz. 77. Zarządzenie Ministra Komunikacji z 4 lipca 1960 r. w sprawie Taryfy opłat lotniskowych od statków powietrznych krajowych.

W związku z uchwałą Nr 240 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1957 r. w sprawie wykonywania przez Państwową Komisję Cen niektórych zadań z zakresu cen, opłat i stawek taryfowych (Monitor Polski Nr 57, poz. 356) oraz na podstawie decyzji Prezesa Państwowej Komisji Cen wyrażonej w piśmie z dnia 20 maja 1960 r. Nr UT-II-59/10/60 zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się w odniesieniu do lotnisk komunikacyjnych taryfę opłat lotniskowych od statków powietrznych krajowych, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Taryfę stosuje się, jeżeli umowy zawarte w trybie obowiązującym przez Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych lub Polskie Linie Lotnicze „Lot” z użytkownikami statków powietrznych nie stanowią inaczej.

§ 3.

1. Niżej wymienione statki powietrzne są zwolnione od wszystkich opłat lotniskowych:
 - 1) spełniające zadania ratowniczo-poszukiwawcze,
 - 2) wojskowe użyte do celów wojskowych.
2. Statki powietrzne należące do lotnictwa sanitarnego są zwolnione od opłat za start i lądowanie.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1960 r.

Minister Komunikacji
w z. J. Rustecki

Załącznik do zarządzenia
Ministra Komunikacji z dnia
4 lipca 1960 r. (Dz.T.i.Z.K.,
Nr 12, poz. 77).

Taryfa opłat lotniskowych od statków powietrznych dla płatników krajowych.

§ 1.

1. W rozumieniu niniejszej taryfy określenie „ciężar statku powietrznego” oznacza maksymalny ciężar statku powietrznego, dopuszczalny do startu, podany w świadectwie zdolności do lotów.
2. Opłaty lotniskowe dzielą się na:
 - 1) opłaty za start i lądowanie,
 - 2) opłaty za oświetlenie lotniska,
 - 3) opłaty za postój poza hangarem,
 - 4) opłaty za postój w hangarze,
 - 5) opłaty za obsługę lotniskową,
 - 6) opłaty za wprowadzenie samolotu na płytę dworcową i za ochronę przeciwpożarową samolotu,
 - 7) opłaty za przewóz naziemny,
 - 8) pozostałe opłaty.
3. Stawki taryfy wyrażone są w złotych polskich.

4. Wszystkie opłaty wyrażone w procentach oblicza się od stawek podstawowych.
5. Przy obliczaniu opłat wyrażonych w procentach otrzymane kwoty zaokrągla się w górę do pełnych złotych.
6. Opłaty lotniskowe od statków powietrznych krajowych są pobierane przez instytucję świadczącą poszczególne usługi lotniskowe.

§ 2.

Opłaty za start i lądowanie

1. Opłata za start i za lądowanie obejmuje wynagrodzenie za:
 - 1) użycie lotniska do startu i do lądowania,
 - 2) udostępnienie urządzeń sygnalizacyjnych i nawigacyjnych środków łączności lotniskowej w związku ze startem i lądowaniem,
 - 3) udostępnienie załogom statków powietrznych korzystania z informacji lotniczej oraz z innych usług i pomocy, świadczonych normalnie przy startach lub lądowaniach bez specjalnego zamówienia.
2. Stawki podstawowe opłaty za start i za lądowanie ustala się w wysokości:

	zł
1) dla statku powietrznego o ciężarze do 2 ton	72.—
2) od każdej następnej rozpoczętej tony ciężaru	27.—
3. Stawki podstawowe opłat za start i za lądowanie dla śmigłowców są niższe o 50% od stawek określonych w ust. 2.
4. Opłaty pobierane są za jeden start i jedno lądowanie łącznie. Wykonanie na lotnisku tylko startu lub tylko lądowania nie powoduje zmniejszenia opłaty.
5. Jeżeli statek powietrzny po wystartowaniu z lotniska, nie mogąc kontynuować lotu z przyczyn meteorologicznych lub z innych, niezależnych od użytkownika, powraca na to samo lotnisko nie później niż w ciągu godziny, opłatę za start i za lądowanie pobiera się ponownie według stawki podstawowej obniżonej o 50%.
6. Jeżeli ilość startów i lądowań statków powietrznych należących do tego samego użytkownika wynosi w ciągu miesiąca kalendarzowego więcej niż 50, za wszystkie następne starty i lądowania w ciągu tego miesiąca pobiera się opłaty w wysokości 90% stawki podstawowej.

§ 3.

Opłaty za oświetlenie lotniska

1. Za każde oświetlenie lotniska do startu lub do lądowania pobiera się opłatę według następujących stawek:

	zł
1) od samolotów o ciężarze do 20 ton	144.—
2) od samolotów o ciężarze powyżej 20 ton do 50 ton	192.—
3) od samolotów o ciężarze powyżej 50 ton	240.—
2. Opłaty za oświetlenie odnoszą się tylko do pojedynczego lądowania lub startu.
3. Opłaty za oświetlenie pobierane się niezależnie od tego, czy lotnisko było oświetlone na polecenie kierownika ruchu, czy na polecenie użytkownika lub dowódcy statku powietrznego.
4. Opłaty za oświetlenie nie pobiera się w przypadku odwołania startu lub lądowania przez dowódcę statku powietrznego nie później jak na godzinę przed planowanym startem lub lądowaniem. W przeciwnym wypadku są pobierane opłaty za oświetlenie, chociaż nie było ono wykorzystane.

§ 4.

Opłaty za postój poza hangarem

1. Opłata za postój poza hangarem obejmuje wynagrodzenie za korzystanie przez statek powietrzny z powierzchni lotniska przeznaczonej do postoju oraz z wszelkich związanych z tym udogodnień, świadczonych bez specjalnego zamówienia.

2. Stawki podstawowe opłaty za postój poza hangarem ustala się w wysokości:

zł

1) od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	48.—
2) od statków powietrznych o ciężarze powyżej 2 ton do 10 ton	72.—
3) od każdych następných rozpoczętych 10 ton ciężaru	24.—
3. Opłatę pobiera się za każdą rozpoczętą dobę przebywania statku powietrznego na lotnisku. Postój do 6 godzin nie podlega opłacie.
- 4) Jeżeli postój statku powietrznego trwa ponad 30 dni, opłata za każdy następny dzień postoju wynosi 80% stawki podstawowej.

§ 5.

Opłaty za postój w hangarze

1. Opłata za postój w hangarze obejmuje wynagrodzenie za korzystanie przez statek powietrzny z hangaru oraz z wszelkich związanych z tym udogodnień, świadczonych bez specjalnego zamówienia.

2. Stawki podstawowe opłat za postój w hangarze ustala się w wysokości:

zł

1) od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	120.—
2) od statków powietrznych o ciężarze powyżej 2 ton do 10 ton	240.—
3) od każdych następných rozpoczętych 10 ton ciężaru	120.—
3. Opłatę pobiera się za każdą rozpoczętą dobę postoju statku powietrznego w hangarze.
4. Opłata za postój statku powietrznego w hangarze ogrzewanym wynosi 125% stawki podstawowej.

§ 6.

Opłaty za obsługę lotniskową

1. Do czynności objętych obsługą lotniskową zalicza się między innymi:

- 1) odprawy pasażerów, bagażu i towaru,
- 2) przygotowanie dokumentów przewozowych do odlotu,
- 3) skompletowanie i przekazanie przewoźnikowi kompletu dokumentów przewozowych, jak bilety, frachty itp.,
- 4) tankowanie samolotu względnie pomoc w tankowaniu,
- 5) czyszczenie wnętrza samolotu,
- 6) pomoc przy rozruchu silników itd.

Wykaz usług i udogodnień objętych opłatą za obsługę lotniskową powinien być podany przez instytucję wykonywującą te usługi do wiadomości użytkownikom statków powietrznych na ich żądanie albo dołączony do umów z nimi.

2. Stawki podstawowe opłat za czynności wchodzące w zakres obsługi lotniskowej określonej w ust. 1 ustala się w wysokości:

zł

1) od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	240.—
2) powyżej 2 ton do 5 ton	480.—
3) powyżej 5 ton do 10 ton	960.—
4) powyżej 10 ton do 15 ton	1440.—
5) powyżej 15 ton do 20 ton	1800.—
6) powyżej 20 ton do 30 ton	2400.—
7) powyżej 30 ton do 40 ton	2880.—
8) powyżej 40 ton do 50 ton	3240.—
9) za każde następne rozpoczęte 10 ton	240.—
3. W przypadku, gdy obsługa wymaga więcej niż jednego dnia kalendarzowego, stawki podstawowe określone w ust. 2 podwyższa się o 15%

4. Od statków powietrznych, nie wykonywujących regularnych lotów na dane lotnisko pobiera się opłatę za obsługę lotniskową określoną w ust. 1 wyższą od stawki podstawowej o 10%.
5. Jeżeli obsługa wykonywana jest chociażby częściowo w godzinach od 20-ej do 6-ej rano albo w niedzielę lub święto, stawkę podstawową za obsługę określoną w ust. 1 podwyższa się o 20%.
6. Jeżeli ilość startów i lądowań statków powietrznych należących do tego samego użytkownika wynosi więcej niż 50 w ciągu miesiąca kalendarzowego, za obsługę w każdym następnym przypadku w ciągu tego miesiąca pobiera się opłatę w wysokości 90% stawki podstawowej określonej w ust. 2.
7. Jeżeli statek powietrzny wykonuje lądowanie techniczne pobiera się opłatę za obsługę określoną w ust. 1 według stawek podstawowych obniżonych o 30%.

§ 7.

Opłata za wprowadzenie samolotu na płytę dworcową i za ochronę przeciwpożarową samolotu

Stawki podstawowe opłat za wprowadzenie samolotu na płytę dworcową i za ochronę przeciwpożarową samolotu ustala się w wysokości:

	zł
1) od statków powietrznych o ciężarze do 2 ton	24.—
2) powyżej 2 ton do 5 ton	48.—
3) powyżej 5 ton do 10 ton	120.—
4) powyżej 10 ton do 15 ton	168.—
5) powyżej 15 ton do 20 ton	240.—
6) powyżej 20 ton do 30 ton	360.—
7) powyżej 30 ton do 40 ton	480.—
8) powyżej 40 ton do 50 ton	600.—
9) za każde następne rozpoczęte 10 ton	120.—

§ 8.

Opłaty za przewóz naziemny

1. Opłata za dostarczenie autobusu 30-40 miejscowego w celu wykonania jednego kursu z pasażerami i bagażem z lotniska do miasta i z miasta do lotniska, w obu kierunkach wynosi zł. 384.—
2. Opłata za dostarczenie środka przewozowego innego, niż autobus normalnie używany do przewozu pasażerów i bagażu, jest pobierana zgodnie z zawartymi w trybie obowiązującym umowami między świadczącym usługę a korzystającym z tej usługi.

§ 9.

Opłaty pozostałe

Opłaty za wszystkie inne, nie wymienione wyżej usługi lotniskowe są pobierane zgodnie z zawartymi w trybie obowiązującym umowami między świadczącym usługi a korzystającym z tych usług.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI
(ul. Chałubińskiego 4)

Telefon Redakcji: 21-08, wewnętrzny 45-90. Cena pojedynczego numeru 2 zł. Sprzedaż pojedynczych numerów odbywa się w DOKP. Prenumerata roczna 40 zł, półroczna 20 zł. Prenumeratę przyjmuje Warszawska Drukarnia Kolejowa w Warszawie (Żoliborz), ul. Felińskiego 2a. Konto NBP oddział Warszawa Żoliborz Nr 1543-6-107.

W.D.K. w Warszawie. Zam. 805/60. Nakł. 11.500.
pap. druk. kl. VII 60 gr. A-4.

N A D A W C A :
Drukarnia Kolejowa
Warszawa, ul. Felińskiego 2a.